Nesnesitelná lehkost bytí: Milan Kundera (1929)

Autor

- Je to Brňák
- česko(-franzcouzský) spisovatel, scenárista, překladatel, romanopisec, dramatik a profesor
- Jeho otec (Ludvík) byl klavírista rektor JAMU
- nejdříve studoval na FF UK literární vědu a estetiku, pak přestoupil na FAMU (nejdříve filmová režie a
 pak scénáristika)
- od roku 1975 žije ve Francii (1979 byl zbaven československého státního občanství)
- $\bullet\,$ v roce 2019 my bylo symbolicky dáno občanství české
- od začátku 90. let píše již pouze francouzsky
- v počátcích své tvorby psal poezii (sbírka Monology)
- do prózy vstoupil souborem povídek nejen o vztazích můžů a žené Směšné Lásky
- ty psal mezi lety 1958-1968 (první sešit však vyšel až 1963)
- vyšly 3 sešity o 3-4 povídkách (celkem 10) \rightarrow poté se udělal souhrn, ze kterého 3 vyřadil
- Verze poslední ruky autorovy : vyšlo jich 7 v roce 1991 (2 nebyly dostatečně originální a o jedné si myslel, že jimohl napsat lépe)
- Směšné lásky byly jeho literární laboratoří \rightarrow autor našel svůj styl (literárně se našel)

Rozbor

- literární druh: epika
- literární forma: próza
- žánr: filosofický, psychlogický román
- umělecký směr: postomoderna (60. léta 20. st.)
- motivy: láska, nevěra, soucit, ideologie, povolání, svoboda, totalitní režim
- téma (hlavní): hledání smyslu života, dělání životních rozhodnutí
- téma (vedlejší): protiklad dobra a zla (lehkost a tíže), boj s kýčem
- kompoziční výstavba: částečně chronologický, částečně retrospektivní (autor se vrací k již zmíněnému ději z jiných úhlů pohledu a např. závěr se dozvídáme již v polovině knihy)
- časoprostor: československo, švýcarsko, francie, kambodža
- Vztah jednotlivých dějových linií: rámcový (děj je nejednotný, ale propojují ho stejné postavy a motivy)
- Román je rozdělen do 7mi kapitol, které na sebe nutně nenavazují, ale doplňují se. (například je stejný obsah vyprávěn z perspektivy jiné postavy)
- poslední Kunderův román psaný česky
- nejpopulárnější Kunderův román
- hlavní smysl Kunderovy činnosti je definovat román a na to jaké jsou jeho možnosti (začátek [náznak] už ve směšných láska)
- Vyrovnání emigranta s emigrací
- boj proti kýči
- děj je proložen filosofickými uváhami \rightarrow esejemi
- Filosof **Parmenides** (před Aristotelem) → polemizuje s teorií protikladů
- Má vždy každý fenomén svůj jednoznačný protiklad?
- Je život vždy černobílý?
- např. Franz ve vztahu se Sabinou reprezuntuje věrnost a Sabina nevěru, ale na druhou stranu musel Franz zradit svou vlastní rodinu
- Nebo ač Sabina symbolizuje zradu, tak své zradě zůstává věrná
- Filosof Nietzsche → idea věčného návratu (veškeré dějiny se opakují)
- Es muss sein. \rightarrow to se musí stát (Bethoven): Tomáš se na to neustále odkazuje.
- Tomáš si namlouvá, že nevěří v osud, ale i přesto považuje setkání s Terezou za osud
- Kundera s Nietzscheho ideou polemizuje: Einmal ist keinmal, říká si Tomáš německé úsloví. Co se uděje jen jednou, jako by se nestalo nikdy. Smí-li člověk žít jen jeden život, je to jako by nežil vůbec.
- Postmoderní → je to koláž, hodně se skáče, konec se dozvíme uř uprostřed a pak sledujeme sled událostí,

- který k tomu vede (experiment), fragmentárnost \rightarrow prokládání esejemi
- \bullet koncept vypravěče \rightarrow vypráví v er-formě, ale k sobě odkazuje v ich-formě
- vypravěč říká, že jeho postavy ani jejich příběhy se nikdy neuskutečnily → jsou to jeho možnosti
- vypravěč si vždy vezme ve své esejistické pasáži nějakou myšlenku (problematiku) a pak jí následně příběhově aplikuje na postavy
- Antimimetičnost \rightarrow ve skutečnosti se nesnaží napodobit skutečnost
- má roli demiurga → tvoří světy jako bůh, ale zároveň často používá možná v tom smyslu, co si která
 postava třeba myslí a nechává prostor čtenáři, aby domýšlel. ## Děj ### I. linie
- po Pražském jaru odejde Tomáš s Terezou do Zurychu a Sabina nezávisle na nich taky
- Tomáš si zde naje práci jako lékař, ale Tereza se chce vrátit zpět
- Tomáš ji mulje a vráti se s ní zpátky do čech
- Tam režim přitvrdil a kvůli nějakému svému článku přijde o práci lékaře
- Tomáš a Tereza se přestěhují společně na venkov
- Zemřou při autonehodě (prozradí se již v polovině knížky)

II. linie

- Sabina se zamiluje do intelektuála Franze
- Franz je levicový idealista a rozhodne se odjet protestovat do kambodže, kde ho zabijí
- Sabina nechce setrvat na jednom místě a pak uteče do Francie
- ze 4 hlavních postav přežije jen jedna (Sabina) \rightarrow Lehkost
- 3 postavy se snaží měnit (snaží se chovat "morálně"), ale jedině Sabina je věrná své zradě

Postavy

- Tomáš je notorický Sukničkář → odděluje lásku a sex. Tomáš se zamiluje do Terezy, ale ta láska je spíš "mateřského charakteru". Je nerozhodný, upřímný, neschopný věrnosti, podvádění bere pouze jako fyzický akt bez citů
- Sabina je umělkyně, věčně nenaplněná, hledá smysl života, milenka Tomáše, Neschopna trvalého vztahu
- Tereza se zamiluje do Tomáše. Je přecitlivělá, impulzivní a oddaná. Její matka jí vytvořila problematický vztah ke svému tělu
- Franz je v lecčem podobný Tereze. Taky je přecitlivělý a "oddaný"

Kapitoly

- 1. Lehkost a tíže: Z Tomášova pohledu, seznámení s Terezou. Tereza onemocní a Tomáš svolí, aby u něj zůstala
- 2. Tělo a duše: Z Terezina pohledu jsou nastíněny její vzpomínky na traumatické dětství s matkou, z čehož pramenila její touha po jedinečnosti, která s Tomášem kvůli nevěře nebyla naplňována.
- 3. Nepochopená slova: Ze Sabinia pohledu o jejím vztahu s Tomášem. Poté i o jejím vztahu s Franzem. Ve Franzovi nenachází uspokojení a pochopení jako v Tomášovi.
- 4. Duše a tělo: Z pohleduy Terezy, řeší se v ní Tomášova neustávající nevěra, její znásilnění náhodným inženýrem a paranoia z režimu.
- 5. Lehkost a tíha: Z pohledu Tomáše, řeší se v ní problémy s jeho články. Je v ní vysvětlena Tomášova nevěra z jeho úhlu pohledu a poprvé se setkává se svým synem. Syn po něm požaduje podepsání petice na podporu politkcých vězňů, kterou se nakonec Tomáš rozhodne nepodepsat a vědomě tím níčí možnost mít dobrý vztah se svým synem.
- 6. Veliký pochod: Z pohledu Sabiny a Franze, který se snaží vyrovnat s odchodem Sabiny a v závěru umírá na humanitárním pochodu v Kambodži
- 7. Kareninův úsměv: z pohledu Terezy o jejich životě na vesnici, smrti psa Karenina, usmíření s Tomášem a nalezení společného štěstí